

LEGISLAȚIE CONSOLIDATĂ

Legea organică 2/1979, din 3 octombrie, privind Curtea Constituțională.

Șeful statului
MONITORUL OFICIAL AL STATULUI nr. 239, 5
octombrie 1979 Referință: BOE-A-1979-23709

CUPRINS

<i>Preambul</i>	5
TITLUL I Curtea Constituțională	5
CAPITOLUL I Curtea Constituțională, organizare și atribuții	5
Articolul unu.....	5
Articolul doi.....	5
Articolul trei.....	5
Articolul patru.....	6
Articolul cinci.....	6
Articolul șase.....	6
Articolul șapte.....	6
Articolul opt.....	6
Articolul nouă.....	6
Articolul zece.....	7
Articolul unsprezece.....	7
Articolul doisprezece.....	7
Articolul treisprezece.....	7
Articolul paisprezece.....	8
Articolul cincisprezece.....	8
CAPITOLUL II Magistrații Curții Constituționale	8
Articolul șaisprezece.....	8
Articolul șaptesprezece.....	8
Articolul optsprezece.....	9
Articolul nouăsprezece.....	9
Articolul douăzeci.....	9
Articolul douăzeci și unu.....	9
Articolul douăzeci și doi.....	9
Articolul douăzeci și trei.....	9
Articolul douăzeci și patru.....	10

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Articolul douăzeci și cinci	10
Articolul douăzeci și șase	10
TITLUL II Procedurile de declarare a neconstituționalității	10
CAPITOLUL I Dispoziții generale	10
Articolul douăzeci și șapte	10
Articolul douăzeci și opt	10
Articolul douăzeci și nouă	11
Articolul treizeci	11
CAPITOLUL II Recursul de neconstituționalitate	11
Articolul treizeci și unu	11
Articolul treizeci și doi	11
Articolul treizeci și trei	11
Articolul treizeci și patru	12
CAPITOLUL III Problema neconstituționalității promovată de Judecători sau de Instanțe	12
Articolul treizeci și cinci	12
Articolul treizeci și șase	13
Articolul treizeci și șapte	13
CAPITOLUL IV Hotărârea în procedura de neconstituționalitate și efectele acesteia	13
Articolul treizeci și opt	13
Articolul treizeci și nouă	13
Articolul patruzeci	14
TITLUL III Recursul pentru apărare constituțională	14
CAPITOLUL I Proveniența și depunerea recursului pentru apărare constituțională	14
Articolul patruzeci și unu	14
Articolul patruzeci și doi	14
Articolul patruzeci și trei	14
Articolul patruzeci și patru	15
Articolul patruzeci și cinci. (Abrogat)	15
Articolul patruzeci și șase	15
Articolul patruzeci și șapte	15
CAPITOLUL II Procedura recursului pentru apărare constituțională	15
Articolul patruzeci și opt	15
Articolul patruzeci și nouă	15
Articolul cincizeci	16
Articolul cincizeci și unu	16
Articolul cincizeci și doi	16
CAPITOLUL III Soluționarea recursului pentru apărare constituțională și efectele acesteia	17
Articolul cincizeci și trei	17
Articolul cincizeci și patru	17
Articolul cincizeci și cinci	17
Articolul cincizeci și șase	17
Articolul cincizeci și șapte	18
Articolul cincizeci și opt	18

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

TITLUL IV	Conflictele constituționale	18
CAPITOLUL I	Dispoziții generale	18
Articol cincizeci și nouă		18
CAPITOLUL II	Conflictele între Stat și Comunitățile Autonome sau între acestea din urmă	18
Articolul șaizeci		18
Articolul șaizeci și unu		19
Articolul șaizeci și doi		19
Articolul șaizeci și trei		19
Articolul șaizeci și patru		19
Articolul șaizeci și cinci		20
Articolul șaizeci și șase		20
Articolul șaizeci și șapte		20
Articolul șaizeci și opt		20
Articol șaizeci și nouă		21
Articolul șaptezeci		21
Articolul șaptezeci și unu		21
Articolul șaptezeci și doi		21
CAPITOLUL III	Conflictele între organele constituționale ale statului	22
Articolul șaptezeci și trei		22
Articolul șaptezeci și patru		22
Articolul șaptezeci și cinci		22
CAPITOLUL IV	Conflictele în apărarea autonomiei locale	22
Articolul șaptezeci și cinci bis		22
Articol șaptezeci și cinci ter		23
Articolul șaptezeci și cinci quater		23
Articolul șaptezeci și cinci quinquies		23
TITLUL V	Contestarea dispozițiilor fără putere de Lege și a rezoluțiilor Comunităților Autonome prevăzută la articolul 161.2 din Constituție	24
Articolul șaptezeci și șase		24
Articolul șaptezeci și șapte		24
TITLUL VI	Declarația privind constituționalitatea tratatelor internaționale	24
Articolul șaptezeci și opt		24
TITLUL VI BIS.	Recursul preliminar de neconstituționalitate împotriva Proiectelor de Statut de Autonomie și împotriva Propunerilor de Reformare a Statutului de Autonomie	24
Articolul șaptezeci și nouă		24
TITLUL VII	Dispozițiile comune privind procedura	25
Articolul optzeci		25
Articolul optzeci și unu		25
Articolul optzeci și doi		26
Articolul optzeci și trei		26
Articolul opt și patru		26
Articolul optzeci și cinci		26
Articolul optzeci și șase		26
Articolul optzeci și șapte		27
Articolul optzeci și opt		27
Articol optzeci și nouă		27

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Articolul nouăzeci.	27
Articolul nouăzeci și unu.	27
Articolul nouăzeci și doi.	27
Articolul nouăzeci și trei.	28
Articolul nouăzeci și patru.	28
Articolul nouăzeci și cinci.	28
TITLUL VIII Personalul în serviciul Curții Constituționale	29
Articol nouăzeci și șase.	29
Articolul nouăzeci și șapte.	29
Articolul nouăzeci și opt.	29
Articol nouăzeci și nouă.	29
Articolul o sută.	30
Articolul o sută unu.	30
Articolul o sută doi.	30
DISPOZIȚII TRANZITORII	30
Prima.	30
A doua.	30
A treia.	31
A patra.	31
A cincea.	31
DISPOZIȚII ADIȚIONALE	31
Prima.	31
A doua.	31
A treia.	31
A patra.	31
A cincea.	32

TEXT CONSOLIDAT
Ultima modificare: 17 octombrie 2015

JUAN CARLOS I, REGELE SPANIEI,

Toți cei care au văzut și au înțeles prezenta,
Să știe: Că Parlamentul a ratificat această Lege Organică și eu am aprobat-o, după cum urmează:

TITLUL I
Curtea Constituțională

CAPITOLUL I
Curtea Constituțională, organizare și atribuții

Articolul unu.

Unu. Curtea Constituțională, în calitate de interpret suprem al Constituției, este independentă de celelalte organe constituționale și se supune numai Constituției și prezentei Legi Organice.

Doi. Este unică prin competențele sale și are jurisdicție extinsă pe întreg teritoriul național.

Articolul doi.

Unu. Curtea Constituțională se pronunță în cazurile și în modalitatea pe care prezenta Lege le stabilește:

- a) Recursul și problema neconstituționalității legilor, dispozițiilor normative sau actelor cu putere de Lege.
- b) Recursul de apărare constituțională împotriva încălcării drepturilor și libertăților cetățenești relaționate în articolul cincizeci și trei, doi, din Constituție.
- c) Conflictele constituționale de competență între Stat și Comunitățile Autonome sau între acestea din urmă.
- d) Conflictele între organele constituționale ale Statului.
- d) bis. Conflictele în apărarea autonomiei locale.
- e) Declarația privind constituționalitatea tratatelor internaționale.
- e) bis. Controlul prealabil de neconstituționalitate în cazul prevăzut la articolul șaptezeci și nouă din prezenta Lege.
- f) Contestațiile prevăzute la paragraful doi al articolului o sută șaiszeci și unu din Constituție.
- g) Verificarea numirilor Magistraților Curții Constituționale, pentru a aprecia dacă îndeplinesc cerințele prevăzute de Constituție și de prezenta Lege.
- h) Alte problematici care îi sunt conferite prin Constituție și prin Legile organice.

Doi. Curtea Constituțională poate emite reglementări cu privire la propria funcționare și organizare, precum și la regimul personalului și serviciilor sale, în domeniul de aplicare a prezentei legi. Aceste reglementări, care trebuie aprobate de Plenul Curții, vor fi publicate în „Monitorul Oficial al Statului”, autorizate de Președinte.

Articolul trei.

Competența Curții Constituționale se extinde la judecarea și soluționarea chestiunilor premergătoare și incidente care nu aparțin ordinii constituționale, dar sunt legate direct de problema care se află pe rolul acesteia, cu singurul scop de a judeca această problemă din punct de vedere constituțional.

Articolul patru.

1. În niciun caz nu poate fi promovată la Curtea Constituțională o problemă privind jurisdicția sau competența acesteia. Curtea Constituțională își va delimita domeniul de competență și va adopta toate măsurile necesare pentru a-l păstra, inclusiv declararea nulității acelor acte sau rezoluții care îl subminează; de asemenea, poate aprecia din oficiu sau la cererea unei părți competența sau incompetența acesteia.

2. Deciziile Curții Constituționale nu pot fi judecate de nicio instanță a Statului.

3. Atunci când Curtea Constituțională anulează un act sau o rezoluție care contravine dispozițiilor cuprinse în cele două alineate anterioare, trebuie să facă acest lucru motivat și după audierea Procurorului și a organului emitent al actului sau rezoluției.

Articolul cinci.

Curtea Constituțională este formată din doisprezece membri, cu titulatura de Magistrați ai Curții Constituționale.

Articolul șase.

Unu. Curtea Constituțională își desfășoară activitatea în Plen, în Camere sau în Secții.

Doi. Plenul este format din toți Magistrații Curții. Este prezidat de Președintele Curții și, în absența acestuia, de Vicepreședinte și, în lipsa ambilor, de cel mai în vechi Magistrat în funcție și, în caz de vechime egală, de cel mai în vârstă.

Articolul șapte.

Unu. Curtea Constituțională este formată din două Camere. Fiecare Cameră este compusă din șase Magistrați numiți de Plenul Curții.

Doi. Președintele Curții este și Președintele Camerei I, care va fi prezidată, în absența acestuia, de cel mai în vechi Magistrat și, în caz de vechime egală, cel mai în vârstă.

Trei. Vicepreședintele Curții va prezida Camera a II-a și, în absența acestuia, Magistratul cel mai vechi în funcție și, în caz de vechime egală, cel mai în vârstă.

Articolul opt.

1. Pentru activitatea obișnuită și decizia sau propunerea, după caz, privind admisibilitatea sau inadmisibilitatea proceselor constituționale, Plenul și Camerele vor constitui Secții compuse din respectivul Președinte sau înlocuitorul său și doi Magistrați.

2. Plenul va fi informat cu privire la propunerile de admitere sau de neadmitere a problemelor de competența sa. În cazul admiterii, Plenul poate trimite spre judecare problema în cauză Camerei respective, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

3. De asemenea, Secțiile pot judeca și soluționa acele probleme privind apărarea drepturilor pe care Camera corespunzătoare li le trimite spre judecare în condițiile prevăzute în prezenta lege.

Articolul nouă.

Unu. Plenul Curții își alege Președintele dintre membrii săi prin vot secret și propune Regelui numirea acestuia.

Doi. La primul vot este necesară majoritatea absolută. Dacă nu se ajunge la aceasta, se va proceda la un al doilea vot, în urma căruia va fi aleasă persoana cu cel mai mare număr de voturi. În caz de egalitate, se va proceda la votul final, iar dacă egalitatea persistă, va fi propusă persoana cu cea mai mare vechime în funcție și, în caz de egalitate, cea mai în vârstă.

Trei. Numele celui ales va fi comunicat Regelui pentru a fi numit pe o perioadă de trei ani, la expirarea căreia acesta poate fi reales o singură dată.

Patru. Plenul Curții va alege dintre membrii săi, prin procedura indicată la alineatul 2 din prezentul articol și tot pentru o perioadă de trei ani, un Vicepreședinte, care are sarcina de a-l înlocui pe Președinte în cazul vacantării funcției, în caz de absență sau din alt motiv legal și de a prezida Camera a II-a.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Articolul zece.

1. Plenul Curții judecă următoarele probleme:

- a) Constituționalitatea sau neconstituționalitatea tratatelor internaționale.
- b) Recursul de neconstituționalitate a legilor și a altor dispoziții cu valoare de lege, cu excepția celor de simplă aplicare a doctrinei, a căror judecare poate fi repartizată Camerelor în procedura de admitere. Repartizând Camerei judecarea recursului, Plenul trebuie să indice doctrina constituțională care se aplică.
- c) Problemele de constituționalitate pe care le oprește pentru sine; celelalte trebuie trimise spre judecare Camerelor, pe rând, într-o ordine obiectivă.
- d) Conflictele constituționale de competență între Stat și Comunitățile Autonome sau între acestea din urmă.
- d) bis. Recursul prealabil de neconstituționalitate împotriva Proiectelor de Statut de Autonomie și împotriva Propunerilor de Reformă a Statutului de Autonomie.
- e) Contestațiile prevăzute la articolul 161 alineatul 2 din Constituție.
- f) Conflictele în apărarea autonomiei locale.
- g) Conflictele între organele constituționale ale Statului.
- h) Anulările în apărarea jurisdicției Curții prevăzute la articolul 4.3.
- i) Verificarea respectării cerințelor necesare pentru numirea Magistraților Curții Constituționale.
- j) Numirea Magistraților din componența fiecărei Camere.
- k) Recuzarea Magistraților Curții Constituționale.
- l) Eliberarea din funcție a Magistraților Curții Constituționale în situațiile prevăzute la articolul 23.
- m) Aprobarea și modificarea regulamentului Curții.
- n) Orice altă problemă care este de competența Curții, dar pe care o solicită Plenul, la propunerea Președintelui sau a trei Magistrați, precum și alte chestiuni ce îi pot fi conferite în mod expres printr-o lege organică.

2. În cazurile prevăzute la paragrafele d), e) și f) ale alineatului de mai sus, în procedura de admitere, decizia de fond poate fi repartizată Camerei corespunzătoare pe rând, într-o ordine obiectivă, fapt ce va fi comunicat părților.

3. Plenul Curții, în exercițiul autonomiei sale de organ constituțional, își întocmește bugetul, care este integrat ca un capitol independent în Bugetul General al Statului.

Articolul unsprezece.

Unu. Camerele Curții Constituționale judecă chestiuni care, fiind conferite justiției constituționale, nu sunt de competența Plenului.

Doi. Camerele se vor ocupa și de acele probleme care, după ce au fost repartizate spre judecare Secțiilor, datorită importanței lor, trebuie să fie soluționate de Camere.

Articolul doisprezece.

Repartizarea cauzelor între Camerele Curții se va face conform unei ordini stabilite de Plen la propunerea Președintelui.

Articolul treisprezece.

Atunci când o Cameră consideră că este necesar să se îndepărteze în orice moment de la doctrina constituțională anterioară statuată de Curte, chestiunea va fi supusă deciziei Plenului.

Articolul paisprezece.

Plenul Curții poate adopta hotărâri în prezența a cel puțin două treimi din membrii care o compun la un moment dat. Hotărârile Camerelor necesită, de asemenea, prezența a două treimi din membrii care le compun la un moment dat. În Secții, este necesară prezența a doi membri, cu excepția cazului în care există o discrepanță, atunci va fi necesară prezența celor trei membri.

Articolul cincisprezece.

Președintele Curții Constituționale exercită reprezentarea Curții, convoacă și prezidează Plenul Curții și convoacă, de asemenea, Camerele Curții; adoptă măsurile necesare pentru funcționarea Curții, Camerelor Curții și Secțiilor; informează Camerele Parlamentului, Guvernul sau Consiliul General al Magistraturii, în fiecare caz, cu privire la posturile vacante; numește avocați, convoacă concursuri pentru ocuparea posturilor de funcționari publici și pentru alți angajați, exercită autoritatea administrativă asupra personalului Curții.

CAPITOLUL II
Magistrații Curții Constituționale

Articolul șaisprezece.

Unu. Magistrații Curții Constituționale sunt numiți de Rege, la propunerea Camerelor Parlamentului, a Guvernului și a Consiliului General al Magistraturii, în condițiile stabilite la articolul o sută cincizeci și nouă, unu, din Constituție.

Magistrații propuși de Senat vor fi aleși dintre candidații prezentați de Adunările Legislative ale Comunităților Autonome în condițiile stabilite de Regulamentul Camerei Parlamentului.

Doi. Candidații propuși de Congres și de Senat trebuie să compară în prealabil în fața comisiilor corespunzătoare în condițiile prevăzute de respectivele Regulamente.

Trei. Numirea în funcția de Magistrat al Curții Constituționale se face pe nouă ani, componența Curții fiind reînnoită cu o treime din membri la fiecare trei ani. Din acest moment, va avea loc alegerea Președintelui și a Vicepreședintelui în conformitate cu prevederile articolului 9. În cazul în care mandatul de trei ani pentru care au fost numiți ca Președinte și Vicepreședinte nu coincide cu reînnoirea Curții Constituționale, acest mandat va fi prelungit până la reînnoire și până când noii Magistrați își vor prelua funcția.

Patru. Niciun Magistrat nu poate fi propus Regelui pentru o altă perioadă imediată, cu excepția cazului în care acesta a ocupat funcția o perioadă mai mică de trei ani.

Cinci. Posturile vacante din alte motive decât expirarea perioadei pentru care s-au făcut numirile vor fi ocupate în conformitate cu aceeași procedură utilizată pentru numirea Magistratului al cărui post este vacant și pentru timpul rămas. În cazul în care există o întârziere în reînnoirea cu o treime a Magistraților, celor nou numiți li se va scădea din mandat timpul de întârziere a reînnoirii.

Articolul șaptesprezece.

Unu. Înaintea celor patru luni anterioare datei expirării numirilor, Președintele Curții va solicita Președinților organelor care trebuie să facă propuneri pentru numirea noilor Magistrați să declanșeze procedura în acest sens.

Doi. Magistrații Curții Constituționale vor continua să-și exercite atribuțiile până la intrarea în funcție a succesorilor lor.

Articolul optsprezece.

Membrii Curții Constituționale trebuie să fie numiți dintre cetățenii spanioli care sunt Magistrați, Procurori, Profesori Universitari, funcționari publici sau avocați, toți juriști cu competență recunoscută, cu peste cincisprezece ani de practică profesională sau activi în funcția respectivă.

Articolul nouăsprezece.

Unu. Funcția de Magistrat al Curții Constituționale este incompatibilă: În primul rând, cu cea de Avocat al Poporului; în al doilea rând, cu cea de Deputat și Senator; în al treilea rând, cu orice poziție politică sau administrativă în Stat, Comunitățile Autonome, provincii sau alte Entități locale; în al patrulea rând, cu exercitarea oricărei competențe sau activități specifice carierei de judecător sau de procuror; în al cincilea rând, cu orice post în orice tip de Tribunale și Judecătorii cu orice grad jurisdicțional; în al șaselea rând, cu exercitarea funcțiilor de conducere în partide politice, sindicate, asociații, fundații și organizații profesionale și cu orice fel de job în cadrul acestora; în al șaptelea rând, cu desfășurarea de activități profesionale ori comerciale. În rest, membrii Curții Constituționale au incompatibilitățile specifice membrilor Puterii Judecătorești.

Doi. Când există o cauză de incompatibilitate la persoana care este propusă ca Magistrat al Curții Constituționale, aceasta trebuie, înainte de preluarea mandatului, să renunțe la funcția ori la activitatea incompatibilă. Dacă nu o face în termen de zece zile de la propunere, se înțelege că nu acceptă funcția de Magistrat al Curții Constituționale. Aceeași regulă se aplică și în cazul incompatibilității apărute ulterior preluării mandatului.

Articolul douăzeci.

Membrii cu carieră de judecător sau procuror și, în general, funcționarii publici numiți Magistrați și Avocați ai Curții Constituționale vor trece la statutul de servicii speciale în cariera lor de origine.

Articolul douăzeci și unu.

La preluarea funcției, Președintele și ceilalți Magistrați ai Curții Constituționale vor depune în fața Regelui următorul jurământ sau promisiune:

„Jur (sau promit) să respect și să apăr Constituția spaniolă cu fidelitate și în orice moment, să fiu loial Coroanei și să-mi îndeplinesc îndatoririle de Magistrat Constituțional.”

Articolul douăzeci și doi.

Magistrații Curții Constituționale își exercită funcția în conformitate cu principiile imparțialității și demnității inerente acesteia; nu pot fi urmăriți penal pentru opiniile exprimate în exercițiul funcției; sunt inamovibili și nu pot fi destituiți sau suspendați decât din motivele stabilite de prezenta Lege.

Articolul douăzeci și trei.

Unu. Magistrații Curții Constituționale sunt eliberați din funcție pentru oricare dintre următoarele motive: În primul rând, prin demisie acceptată de Președintele Curții; în al doilea rând, la expirarea perioadei pentru care au fost numiți; în al treilea rând, dacă se află în una din situațiile de incapacitate prevăzute pentru membrii Puterii Judecătorești; în al patrulea rând, din cauza incompatibilității apărute după preluarea mandatului; în al cincilea rând, dacă nu și-au îndeplinit conștiincios îndatoririle funcției; în al șaselea rând, pentru încălcarea rezervei specifice funcției; în al șaptelea rând, pentru că au fost declarați răspunzători civil pentru fraudă sau condamnați pentru infracțiuni săvârșite cu intenție sau gravă neglijență.

Doi. Eliberarea din funcție sau vacantarea funcției de Magistrat al Curții Constituționale, în primul și al doilea caz, precum și în cazul decesului, este decretată de Președinte. În celelalte situații, Plenul Curții va hotărî, cu majoritate simplă în cazul al treilea și al patrulea și cu majoritate de trei pătrimi din numărul membrilor în celelalte situații.

Articolul douăzeci și patru.

Magistrații Curții Constituționale pot fi suspendați de Curte, ca măsură prealabilă, în caz de urmărire penală sau pe perioada necesară soluționării oricăreia dintre cauzele eliberării din funcție stabilite la articolul de mai sus. Pentru suspendare este necesar votul favorabil a trei pătrimi din membrii Curții reunite în Plen.

Articolul douăzeci și cinci.

Unu. Magistrații Curții Constituționale care au ocupat funcția cel puțin trei ani au dreptul la o remunerație tranzitorie timp de un an, echivalentă cu cea pe care o primeau la data eliberării din funcție.

Doi. Dacă un Magistrat al Curții Constituționale provine din orice Corp al funcționarilor cu drept de pensionare, se va lua în calcul, pentru stabilirea venitului, timpul de exercitare a funcțiilor constituționale, luând-se în considerare totalul salariilor primite ca Magistrat al Curții Constituționale în ultimul an.

Articolul douăzeci și șase.

Răspunderea penală a Magistraților Curții Constituționale va fi exigibilă numai în fața Secției Penale a Curții Supreme.

TITLUL II

Procedurile de declarare a neconstituționalității

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul douăzeci și șapte.

Unu. Prin procedurile de declarare a neconstituționalității reglementate în prezentul titlu, Curtea Constituțională garantează supremația Constituției și judecă conformitatea sau neconformitatea cu aceasta a legilor, dispozițiilor sau actelor atacate.

Doi. Pot fi declarate neconstituționale:

- a) Statutele de Autonomie și alte Legi organice.
- b) Alte Legi, dispoziții normative și acte ale Statului cu putere de Lege. În cazul Decretelor legislative, competența Curții este înțeleasă fără a contraveni dispozițiilor paragrafului șase al articolului optzeci și doi din Constituție.
- c) Tratatelor Internaționale.
- d) Regulamentele Camerelor Parlamentului și Regulamentul Parlamentului.
- e) Legile, actele și dispozițiile normative cu putere de Lege ale Comunităților Autonome, cu aceeași excepție formulată la alineatul b) privind cazurile de delegare legislativă.
- f) Regulamentele Adunărilor Legislative ale Comunităților Autonome.

Articolul douăzeci și opt.

Unu. Pentru a aprecia conformitatea sau neconformitatea cu Constituția a unei Legi, dispoziții sau act cu putere de Lege a Statului sau a Comunităților Autonome, Curtea va avea în vedere, pe lângă prevederile constituționale, Legile care, în limita cadrului constituțional, sunt emise pentru a delimita competențele Statului și ale diferitelor Comunități Autonome ori pentru a reglementa sau armoniza exercitarea competențelor acestora.

Doi. De asemenea, Curtea poate declara neconstituționale prin încălcarea articolului optzeci și unu din Constituție prevederile unui Decret-lege, Decret legislativ, Lege care nu au fost aprobate ca legi organice sau norme legislative ale unei Comunități Autonome în cazul în care aceste dispoziții au reglementat aspecte rezervate Legii Organice sau implică modificarea sau derogarea de la o Lege aprobată cu acest caracter, indiferent de conținutul acesteia.

Articolul douăzeci și nouă.

Unu. Declararea neconstituționalității poate fi promovată prin:

- a) Recursul de neconstituționalitate.
- b) Problema neconstituționalității promovată de Judecători sau de Instance.

Doi. Respingerea, din motive formale, a unui recurs de neconstituționalitate împotriva unei Legi, dispoziții sau act cu putere de Lege nu constituie un obstacol pentru ca aceeași Lege, dispoziție sau act să facă obiectul unei probleme de neconstituționalitate cu ocazia aplicării sale într-un alt proces.

Articolul treizeci.

Admiterea unui recurs sau a unei probleme de neconstituționalitate nu suspendă valabilitatea sau aplicarea Legii, a dispoziției normative sau a actului cu putere de Lege, cu excepția cazului în care Guvernul se bazează pe dispozițiile articolului o sută șaiszeci și unu, doi, din Constituție, pentru a ataca, prin intermediul Președintelui Guvernului, Legile, dispozițiile normative sau actele cu putere de Lege ale Comunităților Autonome.

CAPITOLUL II Recursul de neconstituționalitate

Articolul treizeci și unu.

Recursul de neconstituționalitate împotriva Legilor, dispozițiilor normative sau actelor cu putere de Lege poate fi promovat începând cu data publicării oficiale a acestora.

Articolul treizeci și doi.

Unu. Au dreptul de a exercita recursul de neconstituționalitate în cazul Statutelor de Autonomie și al altor Legi ale Statului, organice sau de altă natură, precum și al dispozițiilor normative și actelor Statului sau ale Comunităților Autonome cu putere de lege, Tratatelor Internaționale și Regulamentelor Camerelor Parlamentului și Regulamentul Parlamentului:

- a) Președintele Guvernului.
- b) Avocatul Poporului.
- c) Cincizeci Deputați.
- d) Cincizeci Senatori.

Doi. De asemenea, organele colegiale executive și Adunările Comunităților Autonome au dreptul de a exercita recursul de neconstituționalitate împotriva Legilor, dispozițiilor sau actelor cu putere de Lege ale Statului care le pot afecta propriul cadru de autonomie, cu o decizie prealabilă adoptată în acest scop.

Articolul treizeci și trei.

1. Recursul de neconstituționalitate se formulează în termen de trei luni de la data publicării Legii, a dispoziției sau a actului cu putere de Lege atacate printr-o contestație depusă la Curtea Constituțională, contestație ce trebuie să cuprindă identitatea persoanelor sau a organelor care inițiază acțiunea și, după caz, a împuterniciților acestora, precizarea Legii, dispoziției sau actului atacat, în totalitate sau parțial, și indicarea prevederii constituționale care se consideră a fi încălcată.

2. Fără a contraveni dispoziției alineatului precedent, Președintele Guvernului și organele colegiale executive ale Comunităților Autonome pot formula recurs de neconstituționalitate în termen de nouă luni împotriva legilor, dispozițiilor sau actelor cu putere de Lege în legătură cu care, și pentru a evita formularea recursului, sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- a) Să se întrunească Comisia Bilaterală de Cooperare între Administrația Generală a Statului și Comunitatea Autonomă respectivă, oricare dintre cele două Administrații putând solicita convocarea acestei Comisii.
- b) Să se ajungă la un acord în cadrul acestei Comisii bilaterale privind inițierea negocierilor pentru rezolvarea discrepanțelor și, dacă este cazul, să se solicite modificarea textului

legislativ. Acest acord se poate referi la invocarea sau nu a suspendării normei în cazul în care recursul este depus în termenul prevăzut în prezentul alineat.

c) Acordul să fie adus la cunoștința Curții Constituționale de către organele menționate mai sus în termen de trei luni de la publicarea Legii, a dispoziției sau a actului cu putere de Lege și să fie publicat în „Monitorul Oficial al Statului” și în „Jurnalul Oficial” al Comunității Autonome respective.

3. Prevederile alineatului anterior nu aduc atingere competenței de a formula recurs de neconstituționalitate de către celelalte organe și persoane la care se referă articolul 32.

Articolul treizeci și patru.

Unu. După admiterea cererii spre soluționare, Curtea Constituțională o va transmite Congresului Deputaților și Senatului prin Președinții acestora, Guvernului prin Ministerul Justiției și, în cazul în care obiectul recursului este o Lege sau dispoziție cu putere de Lege emisă de o Comunitate Autonomă, o va transmite organelor legislative și executive ale acesteia pentru ca acestea să se prezinte în cadrul procedurii și să-și expună alegațiile pe care le consideră oportune.

Doi. Prezentarea și susținerea alegațiilor trebuie să aibă loc în termen de cincisprezece zile, după care Curtea va pronunța hotărârea într-un interval de zece zile, cu excepția cazului în care, prin decizie motivată, Curtea consideră necesar un termen mai lung, care, în niciun caz, poate depăși treizeci de zile.

CAPITOLUL III

Problema neconstituționalității promovată de Judecători sau de Instanțe

Articolul treizeci și cinci.

Unu. Atunci când un Judecător sau o Instanță, din oficiu sau la cererea unei părți, consideră că o normă cu rang de Lege, ce poate fi aplicată într-un proces și de a cărei valabilitate depinde sentința, poate fi contrară Constituției, va ridica problema în fața Curții Constituționale, cu respectarea dispozițiilor prezentei Legi.

Doi. Organul judiciar poate ridica problema numai după încheierea procedurii și în termenul de pronunțare a sentinței sau a rezoluției jurisdicționale corespunzătoare și trebuie să precizeze legea sau norma cu putere de lege a cărei constituționalitate este pusă în discuție, prevederea constituțională presupusă a fi încălcată și să specifice sau să justifice în ce măsură hotărârea judecătorească depinde de valabilitatea normei în discuție. Înainte de a adopta hotărârea definitivă, organul judiciar va audia părțile și Parchetul pentru ca acestea, în termenul comun de 10 zile, care nu poate fi prelungit, să poată declara ce cred de cuviință cu privire la relevanța ridicării problemei de neconstituționalitate sau la fondul acesteia; atunci și fără alte proceduri, judecătorul dă soluția în termen de trei zile. Această decizie nu poate fi atacată sub nicio formă. Cu toate acestea, problema neconstituționalității poate fi intentată din nou la următoarele instanțe sau nivele până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

Trei. Ridicarea problemei constituționalității conduce la suspendarea provizorie a procedurilor în procesul judiciar până când Curtea Constituțională se va pronunța asupra admiterii acesteia. Dacă problema constituționalității este admisă spre judecare, procesul judiciar se suspendă până când Curtea Constituțională adoptă hotărârea definitivă.

Articolul treizeci și șase.

Organul judiciar prezintă Curții Constituționale problema neconstituționalității împreună cu principalele piese ale dosarului și cu alegațiile prevăzute la articolul precedent, dacă acestea există.

Articolul treizeci și șapte.

Unu. După primirea dosarului la Curtea Constituțională, procedura se va desfășura prin formalitățile prevăzute la alineatul doi al prezentului articol. Cu toate acestea, Curtea poate respinge, în procesul de admitere, prin decizie și fără altă audiere decât aceea a Procurorului General al Statului, problema neconstituționalității atunci când lipsesc condițiile procedurale sau chestiunea prezentată este profund neîntemeiată. Această decizie va fi motivată.

Doi. După publicarea admiterii spre soluționare a cauzei de neconstituționalitate în „Monitorul Oficial al Statului”, persoanele care sunt parte în procedura judiciară se pot prezenta la Curtea Constituțională în termen de 15 zile de la publicarea acesteia, pentru a-și susține alegațiile, în termen de încă 15 zile.

Trei. Curtea Constituțională va trimite problema Congresului Deputaților și Senatului prin Președinții acestora, Procurorului General al Statului, Guvernului, prin Ministerul Justiției, și, în cazul în care vizează o Lege sau alte dispoziții normative cu putere de Lege emise de o Comunitate Autonomă, organelor legislative și executive ale acesteia, toate cele menționate putând să se prezinte personal și să formuleze alegații asupra problemei ridicate în termenul comun de cincisprezece zile, care nu poate fi prelungit. După expirarea acestuia, Curtea va pronunța hotărârea în termen de cincisprezece zile, cu excepția cazului în care consideră necesar, prin decizie motivată, un termen mai lung, care nu poate depăși treizeci de zile.

CAPITOLUL IV

Hotărârea în procedura de neconstituționalitate și efectele acesteia

Articolul treizeci și opt.

Unu. Sentințele pronunțate în procedura de neconstituționalitate au valoare de lucru judecat, sunt obligatorii pentru toate Autoritățile Publice și produc efecte generale de la data publicării lor în „Monitorul Oficial al Statului”.

Doi. Hotărârile prin care sunt respinse cererile formulate în proces, pronunțate în cadrul unui recurs de neconstituționalitate și în conflicte în apărarea autonomiei locale vor împiedica orice abordare ulterioară a problemei pe oricare dintre cele două căi, întemeiată pe aceeași încălcare a unei prevederi constituționale identice.

Trei. În cazul hotărârilor bazate pe probleme de neconstituționalitate, Curtea Constituțională comunică de îndată acest aspect organului judiciar competent pentru decizia asupra procesului. Acest organ notifică hotărârea constituțională părților. Judecătorul sau Instanța vor fi obligate să respecte hotărârea constituțională din momentul în care a i-a fost adusă la cunoștință și părțile, din momentul în care au fost notificate.

Articolul treizeci și nouă.

Unu. Atunci când sentința declară neconstituționalitatea, va declara și nulitatea prevederilor atacate și, după caz, nulitatea celorlalte din aceeași Lege, dispoziție sau act cu putere de Lege la care trebuie extinsă prin conexare sau consecință.

Doi. Curtea Constituțională poate fundamenta declararea neconstituționalității pe încălcarea oricărei prevederi constituționale, indiferent dacă aceasta a fost sau nu invocată în cursul procesului.

Articolul patruzeci.

Unu. Sentințele care declară neconstituționalitatea Legilor, dispozițiilor sau actelor cu putere de Lege nu permit revizuirea proceselor încheiate prin hotărâre cu putere de lucru judecat în care au fost aplicate Legile, dispozițiile sau actele neconstituționale, cu excepția cazului proceselor penale sau în contencios administrativ care se referă la o procedură de sancționare în care rezultă, ca urmare a nulității normei aplicate, reducerea pedepsei sau sancțiunii ori excluderea, exonerarea sau limitarea răspunderii.

Doi. În orice caz, jurisprudența instanțelor de judecată bazată pe legi, dispoziții sau acte judecate de Curtea Constituțională trebuie să fie corectată de doctrina derivată din hotărârile și sentințele care le soluționează procesele constituționale.

TITLUL III

Recursul pentru apărare constituțională

CAPITOLUL I

Proveniența și depunerea recursului pentru apărare constituțională.

Articolul patruzeci și unu.

Unu. Drepturile și libertățile recunoscute la articolele paisprezece - douăzeci și nouă din Constituție sunt supuse apărării constituționale, în cazurile și modalitățile pe care le stabilește prezenta Lege, fără a aduce atingere protecției generale a acestora, ce revine Curților de Justiție. Aceeași protecție se aplică obiecției de conștiință recunoscută în articolul treizeci din Constituție.

Doi. Recursul de apărare constituțională protejează, în condițiile stabilite de prezenta lege, împotriva încălcărilor drepturilor și libertăților la care se face referire în alineatul anterior, generate de prevederi, acte juridice, omisiuni sau modalități de facto ale Autorităților Publice ale Statului, ale Comunităților Autonome și ale altor entități publice cu caracter teritorial, corporativ sau instituțional, precum și ale funcționarilor sau agenților acestora.

Trei. În cadrul apărării constituționale nu pot fi formulate alte cereri decât cele care vizează restabilirea sau menținerea drepturilor sau libertăților pentru care s-a făcut recurs.

Articolul patruzeci și doi.

Hotărârile sau actele fără valoare de Lege, emenate de la Parlament sau de la oricare dintre organele acestuia, ori de la Adunările Legislative ale Comunităților Autonome, sau de la organele acestora, care încalcă drepturile și libertățile supuse apărării constituționale, pot fi atacate cu recurs în termen de trei luni din momentul în care, în conformitate cu regulamentele interne ale Camerelor Parlamentului sau Adunărilor, sunt definitive.

Articol patruzeci și trei.

Unu. Încălcările drepturilor și libertăților menționate anterior, care decurg din dispoziții, acte juridice, omisiuni sau simple modalități de facto ale Guvernului sau ale autorităților sau funcționarilor acestuia, ori ale organelor executive colegiale ale comunităților autonome ori autorităților sau funcționarilor ori agenților acestora, pot conduce la recursul pentru apărare după epuizarea căii judiciare corespunzătoare.

Doi. Termenul de depunere a recursului pentru apărare constituțională este de douăzeci de zile de la comunicarea hotărârii date în procesul judiciar preliminar.

Trei. Recursul poate fi întemeiat numai pe încălcarea, printr-o decizie definitivă, a prevederilor constituționale care recunosc drepturile sau libertățile ce pot fi apărate.

Articolul patruzeci și patru.

1. Încălțările drepturilor și libertăților supuse apărării constituționale, care își au proveniența imediată și directă într-o acțiune sau o omisiune a unui organ judiciar, pot conduce la acest recurs cu condiția îndeplinirii următoarelor cerințe:

a) Dacă au fost epuizate toate căile de atac prevăzute de normele de procedură pentru cazul concret pe cale judiciară.

b) Dacă încălcarea dreptului sau a libertății este imputabilă imediat și direct unei acțiuni sau omisiuni a organului judiciar, indiferent de faptele ce au condus la procesul în care s-au produs acele acțiuni și omisiuni, fapte care, în niciun caz, nu vor intra în atenția Curții Constituționale.

c) Dacă încălcarea dreptului constituțional a fost denunțată oficial în proces și dacă, fiind deja cunoscută, a existat o oportunitate să se producă.

2. Termenul de formulare a recursului pentru apărare va fi de 30 de zile, de la notificarea hotărârii pronunțate în procesul judiciar.

Articolul patruzeci și cinci. (Abrogat)

Articolul patruzeci și șase.

Unu. Sunt autorizate să depună recursul de apărare constituțională:

a) În cazurile prevăzute la articolele patruzeci și doi și patruzeci și cinci, persoana direct afectată, Avocatul Poporului și Parchetul.

b) În cazurile prevăzute la articolele patruzeci și trei și patruzeci și patru, persoanele care au fost parte la procesul judiciar respectiv, Avocatul Poporului și Parchetul.

Doi. În cazul în care recursul este promovat de către Avocatul Poporului sau de Parchet, Camera competentă să judece apărarea constituțională va comunica acest lucru potențialilor lezați care sunt cunoscuți și va dispune publicarea formulării recursului în „Monitorul Oficial al Statului”, în scopul prezentării altor posibile părți interesate. Publicarea va avea caracter preferențial.

Articol patruzeci și șapte.

Unu. La procesul pentru apărare constituțională pot să compară, în calitate de inculpat sau de asistent, persoanele favorizate de hotărârea, actul sau fapta în temeiul cărora se formulează recursul, care au un interes legitim în acest proces.

Doi. Parchetul va interveni în toate procesele de apărare constituțională, în apărarea legalității, a drepturilor cetățenilor și a interesului public ocrotit de Lege.

CAPITOLUL II

Procedura recursului pentru apărare constituțională

Articolul patruzeci și opt.

Judecarea recursului pentru apărare constituțională este de competența Camerelor Curții Constituționale și, după caz, a Secțiilor.

Articolul patruzeci și nouă.

Unu. Recursul pentru apărare constituțională se inițiază printr-o cerere în care se expun în mod clar și concis faptele care o susțin, sunt indicate prevederile constituționale considerate a fi încălcate și se va solicita cu precizie protecție pentru menținerea sau restabilirea dreptului sau libertății care se consideră a fi încălcate. În orice caz, cererea va justifica importanța constituțională deosebită a recursului.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Doi. Cererea va fi însoțită de:

- a) Actul care acreditează reprezentarea solicitantului de protecție.
- b) După caz, copia, transferul sau certificarea rezoluției pronunțate în procedura judiciară sau administrativă.

Trei. Cererea va fi însoțită și de copiile conforme cu originalul ale acesteia și ale documentelor depuse la procesul anterior, dacă este cazul, și încă una pentru Parchet.

Patru. În cazul nerespectării oricăreia dintre cerințele prevăzute la alineatele de mai sus, Secretariatul Justiției va comunica acest aspect părții interesate în termen de 10 zile, cu avertismentul că, dacă eroarea nu este corectată, recursul nu va fi admis.

Articolul cincizeci.

1. Recursul pentru apărare constituțională trebuie să facă obiectul unei decizii de admitere la procedură. Secția, cu unanimitatea membrilor săi, decide prin hotărâre admiterea, în totalitate sau în parte, a recursului numai în cazul în care sunt întrunite toate cerințele următoare:

- a) Cererea trebuie să respecte dispozițiile articolelor de la 41 la 46 și 49.
- b) Conținutul recursului trebuie să justifice o decizie pe fond a Curții Constituționale în virtutea importanței constituționale deosebite, care va fi apreciată ținând cont de importanța pentru interpretarea Constituției, pentru aplicarea acesteia sau pentru eficiența sa generală, precum și pentru determinarea conținutului și domeniului de aplicare a drepturilor fundamentale.

2. În cazul în care admiterea la procedură nu este decisă în unanimitate, chiar dacă a obținut majoritatea, Secția trimite decizia Camerei respective spre soluționare.

3. Dispozițiile de neadmitere, adoptate de Secții sau de Camere vor preciza cerința nerespectată și vor fi notificate reclamantului și Parchetului. Aceste dispoziții nu pot fi contestate de Procuror decât în termen de trei zile. Acest recurs este soluționat prin hotărâre judecătorească, care nu poate fi atacată.

4. Atunci când în cererea de apărare există una sau mai multe erori care pot fi corectate, se efectuează procedura prevăzută la articolul 49.4; dacă remedierea nu se produce în termenul stabilit la articolul menționat, Secția decide neadmiterea recursului prin hotărâre judecătorească, împotriva căreia nu există cale de atac

Articolul cincizeci și unu.

Unu. După admiterea cererii pentru apărare, Camera solicită de urgență organului sau autorității care a emis decizia, actul sau a dispus acțiunea, ori Judecătorului sau Instanței care a judecat procedura anterioară să-i trimită dosarul copia acestuia în termen de cel mult zece zile.

Doi. Organul, autoritatea, Judecătorul sau Instanța va confirma de îndată primirea cererii, va efectua trimiterea documentelor în termenul indicat și îi va cita pe cei care au fost parte în procedura anterioară pentru a se putea prezenta la procesul constituțional în termen de zece zile.

Articolul cincizeci și doi.

Unu. După primirea dosarului și după expirarea termenului de citare, Camera îl va pune la dispoziție, spre consultare, persoanei care a promovat recursul pentru apărare, persoanelor implicate în proces, Avocatului Statului, dacă Administrația Publică este interesată, și Parchetului. Audierea se va desfășura la un termen comun care nu poate depăși douăzeci de zile, în cursul cărora pot fi susținute alegerile convenite.

Doi. După susținerea alegerilor sau expirarea termenului acordat pentru a le depune, Camera poate trimite recursul pentru decizie, atunci când pentru soluționare este aplicabilă doctrina consolidată a Curții Constituționale, uneia dintre Secții sau poate fixa o zi pentru audiere sau, după caz, deliberare și vot.

Trei. Camera sau, după caz, Secția, va pronunța hotărârea în termen de 10 zile de la data fixată pentru audiere sau deliberare.

CAPITOLUL III

Soluționarea recursului pentru apărare constituțională și efectele acesteia

Articolul cincizeci și trei.

Camera sau, după caz, Secția, judecând fondul cauzei, va pronunța în sentință una dintre următoarele hotărâri:

- a) Acordarea apărării.
- b) Respingerea apărării.

Articolul cincizeci și patru.

Atunci când Camera sau, după caz, Secția judecă recursul pentru apărare constituțională cu privire la hotărârile judecătorilor și instanțelor judecătorești, își va limita funcția la a preciza dacă drepturile sau libertățile reclamantului au fost încălcate și la a menține sau a restabili aceste drepturi ori libertăți și se va abține de la alte considerații cu privire la acțiunea organelor judiciare.

Articolul cincizeci și cinci.

Unu. Hotărârea prin care se acordă apărarea va conține unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

- a) Declararea nulității deciziei, actului sau rezoluției care a împiedicat exercitarea deplină a drepturilor sau libertăților protejate, cu stabilirea, după caz, a întinderii efectelor.
- b) Recunoașterea dreptului sau libertății publice, în conformitate cu conținutul acesteia declarat prin Constituție.
- c) Repunerea reclamantului în integritatea dreptului sau libertății sale, cu adoptarea măsurilor adecvate, după caz, pentru menținerea acestora.

Doi. În cazul în care recursul pentru apărare trebuie să fie luat în considerare pentru că, în opinia Camerei sau, după caz, a Secției, legea aplicată aduce atingere drepturilor fundamentale sau libertăților publice, problema va fi adusă în fața Plenului cu suspendarea termenului pentru pronunțarea sentinței, în conformitate cu prevederile articolelor 35 și următoarele.

Articol cincizeci și șase.

1. Depunerea recursului pentru apărare nu suspendă efectele actului sau sentinței atacate.
2. Cu toate acestea, atunci când executarea actului sau a sentinței atacate cauzează reclamantului un prejudiciu care putea duce la pierderea scopului apărării, Camera sau Secția, în cazul articolului 52.2, poate dispune, din oficiu sau la cererea reclamantului, suspendarea totală sau parțială a efectelor acesteia, atâta timp cât suspendarea nu afectează grav un interes protejat constituțional ori drepturile sau libertățile fundamentale ale altei persoane.
3. De asemenea, Camera sau Secția poate adopta orice măsuri asigurătorii și rezoluții provizorii prevăzute în ordonanță, care, prin natura lor, pot fi aplicate în procesul pentru apărare și încearcă să evite ca recursul să își piardă finalitatea.
4. Suspendarea sau o altă măsură asiguratorie poate fi solicitată oricând, înainte ca sentința să fie pronunțată sau apărarea să fie decisă în alt mod. Incidentul suspendării se va concretiza cu audierea părților și a Parchetului, în termenul comun de maximum trei zile și cu raportul autorităților responsabile cu executarea, dacă Secția sau Camera consideră necesar. În cazul în care ar putea urma o perturbare gravă a drepturilor unui terț, Camera sau Secția poate condiționa refuzul suspendării de asigurarea unei garanții suficiente pentru a răspunde pentru daunele ori prejudiciile ce ar putea apărea.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

5. Camera sau Secția poate condiționa suspendarea executării și adoptarea măsurilor asigurătorii de plata de către persoana interesată a garanției suficiente adecvate pentru a răspunde pentru daunele care ar putea apărea. Stabilirea și determinarea acestora pot fi delegate instanței de fond.

6. În cazuri de urgență excepțională, adoptarea suspendării și a măsurilor asigurătorii și provizorii se poate efectua în rezoluția de admitere la procedură. O astfel de adoptare poate fi contestată de Parchet și de celelalte părți prezente, în termen de cinci zile de la notificare. Camera sau Secția va soluționa incidentul printr-o hotărâre ce nu poate fi atacată cu recurs.

Articolul cincizeci și șapte.

Suspendarea sau respingerea acestora poate fi modificată în cursul procesului pentru apărare constituțională, din oficiu sau la cererea unei părți, datorită unor împrejurări apărute ulterior sau care nu puteau fi cunoscute la momentul concretizării incidentului suspendării.

Articol cincizeci și opt.

Unu. Competența de a soluționa cererile de despăgubiri pentru prejudiciile cauzate ca urmare a acordării sau respingerii suspendării o au Judecătorii sau Instanțele, la dispoziția cărora se vor pune garanțiile constituite.

Doi. Cererile de despăgubire, care se vor concretiza prin procedura incidentelor, trebuie depuse în termen de un an de la publicarea sentinței Curții Constituționale.

TITLUL IV **Conflictele constituționale**

CAPITOLUL I **Dispoziții generale**

Articol cincizeci și nouă.

1. Curtea Constituțională se ocupă de conflictele care apar privind competențele sau atribuțiile conferite direct de Constituție, Statutul de Autonomie sau legile organice sau ordinare promulgate pentru delimitarea domeniilor Statului și ale Comunităților Autonome, conflicte în care se opun:

- a) Statul versus una sau mai multe Comunități Autonome.
- b) Două sau mai multe Comunități Autonome între ele.
- c) Guvernul versus Congresul Deputaților, Senatul sau Consiliul General al Magistraturii; sau oricare dintre aceste organe constituționale între ele.

2. Curtea Constituțională se va ocupa, de asemenea, de conflictele în apărarea autonomiei locale formulate de localități și provincii împotriva Statului sau a unei Comunități Autonome.

CAPITOLUL II **Conflictele între Stat și Comunitățile Autonome sau între acestea din urmă**

Articolul șaiszeci.

Conflictele de competență între stat și o Comunitate Autonomă sau între acestea din urmă pot fi declanșate de Guvern sau de organele colegiale executive ale Comunităților Autonome, astfel cum sunt definite în articolele următoare. Conflictele negative pot fi reclamate și de persoanele fizice sau juridice interesate.

Articolul șazeci și unu.

Unu. Dispozițiile, rezoluțiile și actele emise de organele Statului sau de organele Comunităților Autonome sau omiterea unor astfel de dispoziții, rezoluții sau acte pot conduce la apariția conflictelor de competență.

Doi. Atunci când un conflict dintre cele menționate la articolul anterior apare din cauza unei dispoziții, rezoluții sau act a cărui contestare se află pe rolul oricărei instanțe, aceasta va suspenda cursul procesului până la pronunțarea deciziei privind conflictul constituțional.

Trei. Decizia Curții Constituționale este obligatorie pentru toate autoritățile publice și produce efecte depline asupra tuturor.

Secțiunea întâi. Conflictele pozitive

Articolul șazeci și doi.

Atunci când Guvernul consideră că o prevedere sau o rezoluție a unei Comunități Autonome nu respectă ordinea competențelor stabilită în Constituție, în Statutele de Autonomie sau în legile organice corespunzătoare, poate prezenta în mod oficial, direct în fața Curții Constituționale, în termen de două luni, conflictul de competență sau poate face uz de cerința preliminară reglementată în articolul următor, totul fără a aduce atingere faptului că Guvernul poate invoca articolul o sută șazeci și unu, doi, din Constituție, cu efectele aferente.

Articolul șazeci și trei.

Unu. Atunci când organul executiv superior al unei Comunități Autonome consideră că o dispoziție, rezoluție sau act emis de autoritatea altei Comunități sau a Statului nu respectă ordinea competențelor stabilită în Constituție, în Statutele de Autonomie sau în Legile corespunzătoare și dacă afectează propriul său domeniu de activitate, va cere acelei Comunități sau Statului abrogarea dispoziției sau anularea rezoluției ori actului în cauză.

Doi. Cererea de necompetență poate fi formulată în termen de două luni de la data publicării sau comunicării dispoziției, rezoluției sau actului care se consideră viciate de necompetență sau din cauza unui act concret de aplicare și va fi adresată direct Guvernului sau organului executiv superior al celeilalte Comunități Autonome, raportând și Guvernului în acest caz.

Trei. În cerere se vor preciza în mod clar prevederile dispoziției sau punctele concrete ale rezoluției sau actului viciate de necompetență, precum și dispoziției legale sau constituționale din care rezultă acest viciu.

Patru. Organul solicitat, în cazul în care consideră cererea întemeiată, trebuie să o proceseze în termen de maximum o lună de la primirea acesteia, comunicând acest aspect solicitantului și Guvernului, dacă acesta din urmă nu este organul solicitat. Dacă nu o consideră întemeiată, trebuie să o respingă în tot în termen de o lună, la expirarea căruia, în orice caz, cererile care nu au fost procesate se consideră a fi respinse.

Cinci. În luna următoare notificării respingerii sau la sfârșitul termenului prevăzut la alineatul precedent, organul solicitant, dacă nu a obținut satisfacție, poate ridica conflictul în fața Curții Constituționale, atestând procesarea fără succes a cererii și invocând temeiurile juridice care stau la baza acesteia.

Articolul șazeci și patru.

Unu. În termen de zece zile, Curtea va notifica Guvernul sau organul autonom respectiv cu privire la declanșarea conflictului, indicând un termen, care în niciun caz nu va depăși douăzeci de zile pentru ca acesta să aducă documentele și să susțină alegațiile pe care le consideră adecvate.

Doi. În cazul în care conflictul a fost declanșat de Guvern după adoptarea hotărârii de către Comunitatea Autonomă și cu invocarea articolului o sută șaiszeci și unu, doi, din Constituție, confirmarea conflictului comunicată de Curte suspendă de îndată valabilitatea dispoziției, rezoluției sau actului care a generat conflictul.

Trei. În celelalte cazuri, organul care sesizează conflictul poate solicita Curții suspendarea dispoziției, rezoluției sau actului care face obiectul conflictului, invocând daune care sunt imposibil sau dificil de reparat, iar Curtea va aproba sau va respinge în mod liber suspendarea cerută.

Patru. Prezentarea conflictului declanșat de Guvern și, după caz, hotărârea Curții prin care se aprobă suspendarea dispoziției, rezoluției sau actului care face obiectul conflictului vor fi notificate părților interesate și publicate de Curte în „Jurnalul Oficial” respectiv.

Articolul șaiszeci și cinci.

Unu. Curtea poate solicita părților cât mai multe informații, clarificări sau precizări pe care le consideră necesare pentru adoptarea hotărârii și va decide în termen de cincisprezece zile de la expirarea termenului pentru alegații sau, după caz, a termenului fixat pentru informații, clarificări sau precizări suplimentare sus-menționate.

Doi. În cazul prevăzut la punctul doi al articolului anterior, dacă hotărârea nu este dată în termen de cinci luni de la declanșarea conflictului, Curtea trebuie să decidă în acest termen, prin hotărâre motivată, cu privire la menținerea sau anularea suspendării actului, rezoluției sau dispoziției atacate de Guvern pentru necompetență.

Articolul șaiszeci și șase.

Hotărârea va stabili cine este titularul competenței controversate și se va decide, după caz, anularea dispoziției, rezoluției sau actelor care au generat conflictul în măsura în care acestea sunt viciate de necompetență, putând dispune tot ce este necesar cu privire la situațiile de fapt sau de drept create în temeiul acestora.

Articolul șaiszeci și șapte.

În cazul în care competența controversată fost conferită printr-o Lege sau normă cu rang de Lege, conflictul de competențe va fi tratat de la început sau, după caz, din momentul în care în apărarea competenței exercitate este invocată existența unei norme legale de abilitare, în modul prevăzut pentru recursul de neconstituționalitate.

Secțiunea a doua. Conflictele negative

Articolul șaiszeci și opt.

Unu. În cazul în care un organ al Administrației Statului își declină competența de a soluționa o cerere adresată de o persoană fizică sau juridică, considerând că acea competență îi revine unei Comunități Autonome, persoana interesată, după epuizarea căii administrative prin reclamație la Ministerul de resort, își poate prezenta cererea organului executiv colegial al Comunității Autonome pe care rezoluția îl declară competent. În același mod se procedează în cazul în care cererea este depusă la o Comunitate Autonomă și aceasta se abține considerând că este de competența Statului sau a altei Comunități Autonome.

Doi. Administrația solicitată în al doilea rând trebuie să își admită sau să își decline competența în termen de o lună. În cazul admiterii, va proceda la procesarea cererii depuse. Dacă se abține, solicitantul trebuie informat cu privire la acest aspect, cu indicarea precisă a prevederilor pe care se întemeiază această decizie.

Trei. Dacă Administrația la care se face referire la alineatul precedent își declină competența sau nu emite o decizie afirmativă în termenul stabilit, persoana interesată se poate adresa Curții Constituționale. În acest scop, se ocupă de cerere în luna următoare notificării declinării competenței sau, dacă termenul stabilit în alineatul doi din acest articol se scurge fără rezoluție, solicită ca acest conflictul negativ de competență să fie procesat și soluționat.

Articol șaiszeci și nouă.

Unu. Cererea de expunere a conflictului se va formula într-un înscris, ce trebuie însoțit de documentele care să ateste că a fost epuizată procedura la care se face referire în articolul precedent și rezoluțiile emise în cursul acesteia.

Doi. În cazul în care Curtea consideră că refuzul Administrațiilor implicate se bazează tocmai pe o diferență de interpretare a prevederilor constituționale sau ale Statutului de Autonomie ori a Legilor organice sau ordinare care delimitează domeniile de competență ale Statului și ale Comunităților Autonome, va declara conflictul deschis, printr-o hotărâre ce trebuie emisă în termen de zece zile de la depunerea înscrisului. Va transmite de îndată hotărârea solicitantului și Administrațiilor implicate, precum și altora pe care Curtea le consideră competente, cărora le va trimite și o copie a cererii de abordare a conflictului și a documentelor anexate acesteia și va stabili termenul limită comun pentru toți, de o lună, pentru a-și susține alegațiile de natură să ducă la soluționarea conflictului în cauză.

Articolul șaptezeci.

Unu. În luna următoare expirării termenului prevăzut la articolul precedent sau, după caz, a termenului acordat ulterior de Curte pentru a răspunde solicitărilor de clarificări, detalii sau precizări adresate, se va pronunța hotărârea ce va declara care este Administrația competentă.

Doi. Termenele administrative epuizate se consideră deschise din nou pentru durata obișnuită începând de la publicarea hotărârii.

Articolul șaptezeci și unu.

Unu. Guvernul poate invoca un conflict de competență negativ și atunci când, după ce a solicitat organului executiv superior al unei Comunități Autonome să exercite atribuțiile de competență conferite Comunității prin propriul statut sau printr-o lege organică de delegare ori transfer, acesta nu s-a conformat solicitării, declarând că nu are competență în acest sens.

Doi. Declararea necompetenței se consideră implicită prin simpla inactivitate a organului executiv solicitat în termenul fixat de Guvern pentru exercitarea atribuțiilor acestuia, care în niciun caz nu va fi mai mic de o lună.

Articolul șaptezeci și doi.

Unu. În termen de o lună de la data la care, în mod expres sau tacit, cererea prevăzută la articolul precedent este considerată respinsă, Guvernul poate sesiza Curtea Constituțională cu privire la conflictul negativ, printr-un înscris, în care vor fi indicate prevederile constituționale, statutare sau legale care, în opinia sa, obligă Comunitatea Autonomă să își exercite atribuțiile.

Doi. Curtea va transmite înscrisul organului executiv superior al Comunității Autonome, căreia îi va fixa un termen de o lună pentru a-și susține alegațiile pe care le consideră potrivite.

Trei. În termen de o lună de la expirarea acestui termen sau, după caz, de la termenul stabilit ulterior de Curte Statului sau Comunității Autonome pentru a răspunde solicitărilor de clarificări, detalii sau precizări care le-au fost adresate, Curtea va pronunța hotărârea, ce va conține oricare dintre următoarele decizii:

a) Declară cererea întemeiată, ceea ce conduce la stabilirea unui termen în care Comunitatea Autonomă trebuie să își exercite competența în cauză.

b) Declară cererea neîntemeiată.

CAPITOLUL III
Conflictele între organele constituționale ale statului

Articolul șaptezeci și trei.

Unu. În cazul în care unul dintre organele constituționale la care se referă articolul 59.3⁽¹⁾ din prezenta lege, prin decizia propriului Plen, consideră că un alt organ adoptă hotărâri asumându-și atribuții pe care Constituția sau legile organice le conferă primului, îl va informa pe celălalt despre acest aspect în termen de o lună de la data la care a luat cunoștință de hotărârea din care rezultă asumarea necuvenită a atribuțiilor și îi va solicita revocarea acestei asumări.

⁽¹⁾ În prezent, articolul 59.1.c), în conformitate cu formularea dată de Legea organică 7/1999, din 21 aprilie ([Ref. BOE-A-1999-8927](#)).

Doi. Dacă organul căruia i se adresează notificarea afirmă că își exercită atribuțiile în mod constituțional și legal sau dacă, în termen de o lună de la primirea notificării, nu face rectificarea în sensul solicitat, organul care consideră că atribuțiile sale au fost asumate necuvenit va sesiza Curții Constituționale conflictul în termen de o lună. În acest scop, va depune un înscris în care vor fi precizate prevederile pe care le consideră încălcate și va formula alegațiile pe care le consideră de cuviință. Acest înscris va fi însoțit de o certificare a antecedentelor care se consideră necesare și a comunicării efectuate cu respectarea prevederilor din alineatul anterior al prezentului articol.

Articolul șaptezeci și patru.

După primirea înscrisului, în următoarele zece zile, Curtea îl va transmite organului solicitat și va fixa un termen de o lună pentru formularea alegațiilor pe care acesta le consideră de cuviință. Astfel de înscrisuri și convocări vor fi transmise către toate celelalte organe abilitate să susțină acest tip de conflict, care pot fi prezente în cursul procedurii, în sprijinul reclamantului sau al pârâtului, în cazul în care consideră că soluționarea conflictului abordat afectează în vreun fel propriile atribuții.

Articolul șaptezeci și cinci.

Unu. Curtea poate solicita părților orice informații, clarificări sau precizări pe care le consideră necesare pentru adoptarea hotărârii și va soluționa în termen de o lună de la expirarea termenului pentru alegații la care se referă articolul anterior sau a termenului fixat pentru informații, clarificări sau precizări suplimentare, care nu va depăși încă treizeci de zile.

Doi. Hotărârea Curții va stabili cărui organ îi revin atribuțiile constituționale controversate și va declara nule actele executate prin asumarea necuvenită a competențelor și va decide, după caz, asupra situațiilor de drept produse în temeiul acestora.

CAPITOLUL IV
Conflictele în apărarea autonomiei locale

Articolul șaptezeci și cinci bis.

1. Normele de Stat cu rang de lege sau dispozițiile cu rang de lege ale Comunităților Autonome care lezează autonomia locală garantată prin Constituție pot conduce la sesizarea unor conflicte în apărarea autonomiei locale.

2. Decizia Curții Constituționale este obligatorie pentru toate autoritățile publice și produce efecte depline asupra tuturor.

Articol șaptezeci și cinci ter.

1. Sunt autorizate să sesizeze aceste conflicte:

- a) Localitatea sau provincia care este destinatarul unic al legii.
- b) Un număr de localități care reprezintă cel puțin a șaptea parte din cele existente în unitatea teritorială unde se aplică dispoziția cu rang de lege și reprezintă cel puțin a șasea parte din populația oficială din unitatea teritorială respectivă.
- c) Un număr de provincii care reprezintă cel puțin jumătate din cele existente în structura teritorială unde se aplică dispoziția cu rang de lege și reprezintă cel puțin jumătate din populația oficială din unitatea teritorială respectivă.

2. Pentru inițierea procedurii pentru conflictele în apărarea autonomiei locale este necesar acordul plenului Asociațiilor locale cu votul favorabil al majorității absolute din numărul legal al membrilor acestora.

3. După îndeplinirea cerinței stabilite la alineatul de mai sus și anterior oficializării conflictului, trebuie să se solicite un aviz preliminar, dar fără caracter obligatoriu, din partea Consiliului de Stat sau a organului consultativ al Comunității Autonome respective, în funcție de apartenența unității teritoriale din care fac parte Asociațiile locale la una sau la mai multe Comunități Autonome. În Comunitățile Autonome care nu au organ consultativ, avizul este dat de Consiliul de Stat.

4. Asociațiile de entități locale pot asista entitățile locale autorizate pentru a le facilita îndeplinirea cerințelor stabilite în procedura de soluționare a acestui conflict.

Articolul șaptezeci și cinci quater.

1. Solicitarea avizelor prevăzute la articolul precedent trebuie să fie concretizată în termen de trei luni de la data publicării legii care se consideră că încalcă autonomia locală.

2. În termen de o lună de la primirea avizului din partea Consiliului de Stat sau a organului consultativ al Comunității Autonome respective, localitățile sau provinciile legitimate pot sesiza Curtea Constituțională cu privire la conflict, atestând îndeplinirea cerințelor prevăzute la articolul de mai sus și invocând temeiurile juridice pe care se bazează.

Articolul șaptezeci și cinci quinquies.

1. După sesizarea conflictului, Curtea poate decide, prin hotărâre motivată, neadmiterea acestuia din lipsa legitimității sau din cauza altor cerințe exigibile și care nu pot fi remediate ori când controversa sesizată este profund nefondată.

2. După admiterea conflictului spre soluționare, în termen de zece zile, Curtea îl va transmite organelor legislative și executive ale Comunității Autonome de la care a emanat legea și, în orice caz, organelor legislative și executive ale Statului. Prezentarea în persoană și formularea alegațiilor trebuie să se facă în termen de douăzeci de zile.

3. Sesizarea conflictului va fi notificată părților interesate și publicată de Curtea Constituțională în Jurnalul Oficial respectiv.

4. Curtea poate solicita părților cât mai multe informații, clarificări sau precizări pe care le consideră necesare pentru adoptarea hotărârii și va decide în termen de cincisprezece zile de la expirarea termenului pentru alegații sau, după caz, a termenului fixat pentru informații, clarificări sau precizări suplimentare sus-menționate.

5. Hotărârea va constata dacă există sau nu o încălcare a autonomiei locale garantate prin Constituție, stabilind, după caz, cine este titularul competenței controversate sau conferind competența unei părți și va decide cum trebuie procedat în situațiile de fapt sau de drept create prin încălcarea autonomiei locale.

6. Declararea, după caz, a neconstituționalității legii care a generat conflictul necesită o nouă sentință dacă Plenul decide sesizarea problemei după soluționarea conflictului care a stabilit că a existat o încălcare a autonomiei locale. Chestiunea se va concretiza prin procedura stabilită la articolele 37 și concordante și va avea efectele ordinare prevăzute la articolele 38 și următoarele.

TITLUL V

**Contestarea dispozițiilor fără putere de Lege și a rezoluțiilor Comunităților Autonome prevăzută la
articolul 161.2 din Constituție**

Articolul șaptezeci și șase.

În termen de două luni de la data publicării sau, în lipsa acesteia, de îndată ce a fost informat, Guvernul poate contesta la Curtea Constituțională dispozițiile normative fără putere de Lege și rezoluțiile emenate de la orice organ al Comunităților Autonome.

Articolul șaptezeci și șapte.

Contestația reglementată în prezentul titlu, oricare ar fi motivul pe care se întemeiază, va fi formulată și fundamentată prin procedura prevăzută la articolele șaiszeci și doi până la șaiszeci și șapte din această Lege. Formularea contestației comunicate de Curte va produce suspendarea dispoziției sau rezoluției atacate până când Curtea hotărăște ratificarea sau anularea acesteia în termen de cel mult cinci luni, cu excepția cazului în care anterior a pronunțat o sentință.

TITLUL VI

Declarația privind constituționalitatea tratatelor internaționale

Articolul șaptezeci și opt.

Unu. Guvernul sau oricare dintre cele două Camere ale Parlamentului poate solicita Curții Constituționale să se pronunțe asupra existenței sau inexistenței unei contradicții între Constituție și prevederile unui tratat internațional al cărui text a fost deja definitivat, dar pentru care nu există încă acordul Statului.

Doi. După primirea cererii, Curtea Constituțională îl va cita pe solicitant și celelalte organe legitime, în condițiile prevăzute la alineatul de mai sus, pentru ca, în termen de o lună, să-și formuleze opinia fundamentată asupra cauzei. După o lună de la expirarea acestui termen și cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul următor, Curtea Constituțională emite declarația, care, în conformitate cu prevederile articolului nouăzeci și cinci din Constituție, va fi obligatorie.

Trei. Curtea Constituțională poate solicita oricând organelor menționate la alineatul precedent sau altor persoane fizice sau juridice ori altor organe ale Statului sau ale Comunităților Autonome orice clarificări, detalii sau precizări pe care le consideră necesare, prelungind perioada de o lună menționată anterior cu timpul acordat pentru a răspunde întrebărilor, care nu poate depăși treizeci de zile.

TITLUL VI BIS.

**Recursul preliminar de neconstituționalitate împotriva Proiectelor de Statut de Autonomie și împotriva
Propunerilor de Reformare a Statutului de Autonomie**

Articolul șaptezeci și nouă.

Unu. Proiectele de Statut de Autonomie și propunerile de reformare a acestuia pot face obiectul unui recurs preliminar de neconstituționalitate.

Doi. Recursul are ca obiect contestarea textului final al Proiectului de Statut sau al Propunerii de Reformare a unui Statut, după aprobarea de către Parlament.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Trei. Sunt autorizați să promoveze recursul preliminar de neconstituționalitate cei care, potrivit Constituției și prezentei Legi Organice, au dreptul de a formula recursul de neconstituționalitate împotriva Statutului de Autonomie.

Patru. Termenul pentru formularea recursului este de trei zile de la publicarea textului aprobat în "Monitorul Oficial al Parlamentului". Depunerea recursului va suspenda automat toate procedurile ulterioare.

Cinci. Atunci când aprobarea Proiectului de Statut sau a Propunerii de Reformare trebuie supusă referendumului pe teritoriul Comunității Autonome respective, acesta nu poate fi convocat până când nu se pronunță Curtea Constituțională și, după caz, până când prevederile declarate neconstituționale nu sunt suprimate sau modificate de Parlament.

Șase. Recursul preliminar de neconstituționalitate se va fundamenta în modul prevăzut la capitolul II al titlului II din prezenta Lege și trebuie soluționat de Curtea Constituțională în termenul de șase luni de la depunere, care nu poate fi prelungit. Curtea va dispune ceea ce este necesar pentru respectarea efectivă a acestei prevederi, reducând termenele obișnuite și acordând prioritate în orice caz soluționării acestui recurs față de restul problemelor aflate în curs de rezolvare.

Șapte. În cazul în care hotărârea Curții constată inexistența neconstituționalității invocate, procedurile care conduc la intrarea în vigoare vor continua, inclusiv, după caz, procedura corespunzătoare de convocare și desfășurare a referendumului.

Opt. Dacă, dimpotrivă, constată neconstituționalitatea textului atacat, trebuie să precizeze prevederile vizate, pe cele care, prin conexare sau pe cale de consecință, sunt afectate de această constatare și dispoziția sau dispozițiile constituționale încălcate. În acest caz, procedura nu poate continua fără ca aceste prevederi să fie abrogare sau modificate de Parlament.

Nouă. Pronunțarea în recursul preliminar nu prejudiciază hotărârea Curții în recursurile sau chestiunile de neconstituționalitate care pot fi formulate după intrarea în vigoare cu putere de lege a textului atacat pe cale preliminară.

TITLUL VII

Dispozițiile comune privind procedura

Articolul optzeci.

Dispozițiile Legii Organice a Puterii Judecătorești și ale Codului de Procedură Civilă se aplică în completarea prezentei Legi, în ceea ce privește prezentarea în instanță, recuzarea și abținerea, publicitatea și aspectul formal al documentelor, comunicărilor și actelor de asistență juridică, ziua și programul de lucru, calculul termenelor, deliberarea și votul, expirarea, renunțarea și retragerea, limba oficială și poliția care asigură ordinea în sălile de judecată.

În ceea ce privește executarea hotărârilor, în completarea prezentei Legi se aplică prevederile Legii Jurisdicției Contencios Administrative.

Articolul optzeci și unu.

Unu. Persoanele fizice sau juridice ale căror interese sunt legitime pentru a se prezenta în procesele constituționale, în calitate de actori sau asistenți, trebuie să fie reprezentate de un Împuternicit și să acționeze sub îndrumarea unui Avocat. Pentru a-și apăra drepturile sau interesele, persoanele care au o diplomă de licență în drept se pot prezenta singure, chiar dacă nu exercită profesia de Împuternicit sau Avocat.

Doi. Pentru a pleda în fața Curții Constituționale ca Avocat, trebuie făcută parte din oricare dintre Barourile din Spania ca practician.

Trei. Nu sunt abilitați să pledeze ca Avocați în fața Curții Constituționale cei care au fost Magistrați sau Avocați în cadrul acesteia.

Articolul optzeci și doi.

Unu. Organele sau grupul de Deputați sau Senatori investiți prin Constituție și prin prezenta Lege cu legitimitatea de a promova procesele constituționale vor acționa în cadrul acestora reprezentați de membrul sau membrii pe care îi desemnează sau de un împuternicit numit în acest scop.

Doi. Organele executive, atât ale Statului, cât și ale Comunităților Autonome, vor fi reprezentate și apărate de Avocații lor. Pentru organele executive ale statului va acționa Avocatul Statului.

Articolul optzeci și trei.

Curtea poate dispune oricând, la cererea unei părți sau din oficiu, și după audierea celor care se prezintă în procesul constituțional, cumularea acelor procese cu obiecte conexe care justifică unitatea de rezolvare și de decizie. Ședința va avea loc în termen de cel mult zece zile.

Articolul opt și patru.

Curtea, în orice moment anterior deciziei, poate să comunice celor care se prezintă la procesul constituțional eventuala existență a altor motive decât cele invocate, cu relevanță pentru a decide în privința admiterii sau neadmiterii și, după caz, a acceptării sau respingerii cererii constituționale. Ședința va fi comună, într-un termen de cel mult zece zile, cu suspendarea termenului de pronunțare a rezoluției.

Articolul optzeci și cinci.

Unu. Inițierea unui proces constituțional trebuie să se facă printr-un înscris bine întemeiat, care să menționeze cu precizie și claritate ceea ce se solicită.

Doi. Înscrisurile de inițiere a procesului vor fi depuse la sediul Curții Constituționale în termenul stabilit legal. Recursurile pentru apărarea drepturilor se pot depune, de asemenea, până la ora 15.00 a zilei lucrătoare de după expirarea termenului de formulare, la Registratura Curții Constituționale sau la biroul ori la serviciul registratură al instanțelor civile din orice localitate, în conformitate cu prevederile articolului 135.1 din Legea 1/2000, din 7 ianuarie, Codul de Procedură Civilă.

Curtea va stabili prin regulament condițiile de utilizare, în scopurile de mai sus, a oricăror mijloace tehnice, electronice, informatice sau telematice.

Trei. Plenul Curții sau Camerele pot stabili să organizeze o audiere orală.

Articolul optzeci și șase.

Unu. Decizia în procesul constituțional este adoptată sub formă de hotărâre judecătorească. Cu toate acestea, deciziile inițiale de neadmitere, respingere și expirare vor avea forma unei ordonanțe, cu excepția cazului în care prezenta Lege prevede în mod explicit altfel. Celelalte rezoluții vor avea formă de ordonanță, dacă sunt motivate, sau de dispoziție, dacă nu sunt, în funcție de conținut.

Doi. Hotărârile și declarațiile la care se referă titlul VI vor fi publicate în "Monitorul Oficial al Statului" în termen de 30 de zile de la data pronunțării. De asemenea, Curtea poate dispune publicarea ordonanțelor în același mod, atunci când consideră că este cazul.

Trei. Fără a contraveni prevederilor alineatului precedent, Curtea poate dispune ca hotărârile și celelalte rezoluții pronunțate să fie publicate prin alte mijloace, urmând să adopte, după caz, măsurile pe care le consideră pertinente pentru apărarea drepturilor recunoscute la articolul 18.4 din Constituție.

Articolul optzeci și șapte.

1. Toate autoritățile publice sunt obligate să respecte deciziile Curții Constituționale.

În particular, Curtea Constituțională poate dispune notificarea personală a rezoluțiilor sale oricărei autorități sau funcționari publici dacă se consideră necesar.

2. Judecătorii și Tribunalele vor acorda Curții Constituționale cu caracter prioritar și urgent asistența juridică pe care aceasta o solicită.

În acest sens, hotărârile și rezoluțiile Curții Constituționale sunt considerate titluri executorii.

Articolul optzeci și opt.

Unu. Curtea Constituțională poate solicita autorităților publice și organelor oricărei Administrații Publice remiterea dosarului și a rapoartelor și documentelor referitoare la prevederea sau la actul sursă al procesului constituțional. În cazul în care recursul a fost deja admis, Curtea va acorda un termen pentru ca dosarul, informațiile sau documentele să fie cunoscute de către părți, astfel încât acestea să-și poată susține cauza cu argumente.

Doi. Curtea va dispune măsurile necesare pentru păstrarea secretului care afectează din punct de vedere juridic anumite documente și pe care, prin hotărâre motivată, îl aprobă pentru anumite dosare.

Articol optzeci și nouă.

Unu. Curtea, din oficiu sau la cererea unei părți, poate accepta administrarea probelor atunci când consideră necesar și decide în mod liber asupra modului și momentului efectuării acesteia, fără a se depăși în niciun caz treizeci de zile.

Doi. În cazul în care un martor, citat de Curte, se poate prezenta numai cu autorizație superioară, autoritatea care are competența să o acorde va prezenta instanței, după caz, motivele care justifică refuzul. Curtea, după audierea acestui raport, va decide definitiv.

Articolul nouăzeci.

Unu. Cu excepția cazurilor pentru care prezenta Lege stabilește alte cerințe, hotărârile vor fi adoptate cu majoritatea membrilor Plenumului, Camerei sau Secției care participă la deliberare. În caz de egalitate, votul Președintelui este decisiv.

Doi. Președintele și Magistrații Curții își pot exprima opinia discordantă prin vot individual, cu condiția ca aceasta să fi fost susținută în deliberare, atât în ceea ce privește hotărârea, cât și temeiurile. Voturile individuale vor fi incluse în rezoluție, iar în cazul hotărârilor, ordonanțelor sau declarațiilor vor fi publicate împreună cu acestea în „Monitorul Oficial al Statului”.

Articolul nouăzeci și unu.

Curtea poate suspenda procedura care se derulează la această instituție până la soluționarea unui proces penal aflat pe rolul unei judecătoria sau Tribunalul cu acest grad.

Articolul nouăzeci și doi.

1. Curtea Constituțională va asigura respectarea efectivă a hotărârilor sale. Poate dispune în sentință, în rezoluție ori în acte ulterioare cine trebuie să o execute, măsurile de executare necesare și, după caz, poate soluționa incidentele în executare.

De asemenea, poate declara nulitatea oricăror rezoluții care contravin celor emise în exercițiul competenței sale, cu ocazia executării acestora, după audierea Parchetului și a organului emitent.

2. Pentru a garanta eficiența rezoluțiilor sale, Curtea poate solicita asistența oricăreia dintre administrațiile și autoritățile publice, care o vor acorda cu prioritate și urgență.

3. Părțile pot promova incidentul de executare prevăzut la alineatul 1, pentru a propune Curții măsurile de executare necesare pentru a asigura respectarea efectivă a hotărârilor sale.

4. În cazul în care se constată că o rezoluție pronunțată în exercițiul competenței sale poate fi încălcată, Curtea, din oficiu sau la cererea oricăreia dintre părțile procesului, va cere instituțiilor, autorităților, angajaților din sistemul public sau persoanelor fizice care au obligația să aplice rezoluția să informeze asupra acestui aspect într-un termen stabilit de Curte.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

După primirea raportului sau după expirarea termenului stabilit, în cazul în care Curtea apreciază că hotărârea sa a fost încălcată total sau parțial, poate adopta oricare dintre următoarele măsuri:

a) Impune o amendă coercitivă de la trei mii la treizeci de mii de euro autorităților, angajaților publici sau privați care încalcă rezoluțiile Curții, putând reitera amenda până la executarea integrală a dispozițiilor.

b) Dispune suspendarea din funcție a autorităților sau funcționarilor publici ai Administrației responsabile cu încălcarea rezoluțiilor, pe perioada necesară pentru a asigura respectarea hotărârilor Curții.

c) Executarea substitutivă a hotărârilor pronunțate în procesele constituționale. În acest caz, Curtea poate solicita colaborarea Guvernului Națiunii pentru ca, în condițiile stabilite de Curte, să adopte măsurile necesare pentru a asigura respectarea rezoluțiilor.

d) Să aducă mărturii ale persoanelor fizice pentru a cere răspunderea penală dacă este cazul.

5. Dacă este vorba despre executarea rezoluțiilor care dispun suspendarea prevederilor, actelor sau acțiunilor atacate și sunt întrunite circumstanțe de o importanță constituțională deosebită, Curtea, din oficiu sau la cererea Guvernului, va adopta măsurile necesare pentru a asigura respectarea acestora fără audierea părților. În aceeași rezoluție, vor fi audiate părțile și Parchetul într-un termen comun de trei zile, după care Curtea va adopta o rezoluție prin care anulează, confirmă sau modifică măsurile adoptate anterior.

Articolul nouăzeci și trei.

Unu. Împotriva hotărârilor Curții Constituționale nu există nicio cale de atac, dar în termen de două zile de la notificare, părțile vor putea solicita clarificarea acestora.

Doi. Împotriva dispozițiilor și ordonanțelor emise de Curtea Constituțională poate fi formulată numai contestație, după caz, care nu are efect suspensiv. Contestația poate fi formulată în termen de trei zile și se va soluționa, după audierea comună a părților, care va avea aceeași durată, în următoarele două zile.

Articolul nouăzeci și patru.

Înainte de a pronunța hotărârea, Curtea, la cererea unei părți sau din oficiu, trebuie să corecteze sau să ia în considerare viciile care au putut apărea în derularea procedurii.

Articolul nouăzeci și cinci.

Unu. Procedura la Curtea Constituțională este gratuită.

Doi. Curtea poate impune părții sau părților care au susținut poziții neîntemeiate cheltuielile rezultate din instrumentarea procesului, dacă apreciază că au acționat cu imprudență sau reacredință.

Trei. Curtea poate impune oricărei persoane care formulează recursuri de neconstituționalitate sau pentru apărare, cu imprudență sau abuz de drept, o sancțiune pecuniară de la 600 la 3.000 de euro.

Patru. Limitele cuantumului acestor sancțiuni sau al amenzilor prevăzute la litera

a) alineatul 4 al articolului 92 pot fi revizuite oricând, prin lege ordinară.

TITLUL VIII
Personalul în serviciul Curții Constituționale

Articol nouăzeci și șase.

Unu. Sunt funcționari în serviciul Curții Constituționale:

- a) Secretarul General.
- b) Avocații.
- c) Grefierii.
- d) Ceilalți funcționari detașați la Curtea Constituțională.

Doi. Personalul este guvernat de prevederile prezentei Legi și ale Regulamentului pentru aplicarea acesteia și, cu titlu suplimentar, de dispozițiile legislației în vigoare aplicabile personalului din cadrul Administrării Justiției.

Trei. Pozițiile și funcțiile vizate de prezentul articol sunt incompatibile cu orice altă funcție, destinație sau poziție, precum și cu exercitarea profesiei și implicarea în activități industriale, comerciale sau profesionale, inclusiv de consultanță și consiliere. Totuși, aceștia pot activa în domeniul didactic sau în cercetare care, în opinia Curții, nu sunt incompatibile cu activitatea în această instituție.

Articolul nouăzeci și șapte.

1. Curtea Constituțională este asistată de avocați ce pot fi selectați prin concurs-examen dintre funcționarii publici care au ajuns la un corp sau o treaptă din grupa A, în calitate de licențiați în drept, în conformitate cu regulamentul Curții sau care pot fi numiți în mod liber, în regim de detașare temporară, de Curte, în condițiile stabilite prin regulament, dintre avocați, profesori universitari, magistrați, procurori, funcționari fiscali sau publici care au ajuns la un corp sau o treaptă din grupa A în calitate de Licențiați în Drept. Cei numiți vor rămâne la cariera de origine, având statutul de servicii speciale pe toată perioada în care activează la Curtea Constituțională.

2. În următorii trei ani, imediat după eliberarea din funcție, avocații vor avea incompatibilitatea prevăzută la articolul 81.3.

Articolul nouăzeci și opt.

Curtea Constituțională va avea un Secretar General ales de Plen și numit de Președinte dintre avocați, a cărui funcție de conducere se va exercita fără a aduce atingere atribuțiilor ce le revin Președintelui, Curții și Camerelor.

Articol nouăzeci și nouă.

1. De asemenea, Secretarul General are următoarele funcții, sub autoritatea și cu instrucțiunile președintelui:

- a) Conducerea și coordonarea serviciilor Curții, fiind șeful personalului.
- b) Compilarea, clasificarea și publicarea doctrinei constituționale a Curții.
- c) Elaborarea, execuția și lichidarea bugetului, fiind asistat de personal tehnic.
- d) Alte funcții atribuite prin regulamentul Curții.

2. Normele specifice Curții pot prevedea cazuri de delegare a competențelor administrative de la Președinte către Secretarul General. În mod similar, poate fi avută în vedere delegarea competențelor specifice Secretarului General.

3. Împotriva rezoluțiilor Secretarului General se poate face contestație în fața Președintelui, a cărui decizie epuizează calea administrativă. Această decizie poate face obiectul unei contestații ulterioare în contencios administrativ.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

Articolul o sută.

Curtea va avea numărul de grefieri stabilit prin schema de personal. Grefierii provin din Corpul Grefierilor, iar posturile vacante vor fi ocupate prin concurs de merit dintre cei care ar putea ocupa un loc la Curtea Supremă.

Articolul o sută unu.

Grefierii exercită în cadrul Curții sau al Camerelor autoritatea publică judiciară și îndeplinesc, la Curte sau la Camera unde sunt repartizați, funcțiile ce le revin Grefierilor potrivit legislației organice și procesuale a Judecătorilor și Tribunalelor.

Articolul o sută doi.

Curtea Constituțională va detașa în serviciul său personal de la Administrarea Justiției și alți funcționari în condițiile stabilite de propriul regulament. De asemenea, poate angaja personal în regim de muncă pentru ocuparea unor activități care nu implică participarea directă sau indirectă la exercitarea atribuțiilor Curții Constituționale și ale cărui sarcini sunt specifice birourilor, angajaților subalterni cu caracter instrumental sau sprijin administrativ. Angajarea acestui personal se va face prin procese de selecție, cu respectarea principiilor egalității, meritului și capacității.

DISPOZIȚII TRANZITORII

Prima.

Unu. În termen de trei luni de la data intrării în vigoare a prezentei Legi, Congresul Deputaților, Senatul, Guvernul și Consiliul General al Magistraturii vor înainta Regelui propunerile de numire a Magistraților Curții Constituționale. Acest termen va fi întrerupt pentru Camerele Parlamentului pentru perioada corespunzătoare intersesiuni.

Doi. Curtea se va constitui în termen de cincisprezece zile de la data publicării ultimelor numiri, dacă toate propunerile vor fi publicate în cadrul aceleiași sesiuni. În alt caz, se va constitui și va începe să-și exercite atribuțiile în următoarele cincisprezece zile, la finalul perioadei de sesiuni în care s-au efectuat primele opt numiri, indiferent de motivul pentru care nu au fost numiți toți Magistrații menționați la articolul cinci din prezenta Lege.

Trei. În cadrul primului concurs-examen, selecția Avocaților Curții Constituționale se va face de către o Comisie a Curții, numită de Plenul Curții și prezidată de Președintele Curții.

A doua.

Unu. Termenele prevăzute de prezenta Lege pentru formularea unui recurs de neconstituționalitate sau de apărare ori pentru promovarea unui conflict constituțional vor începe să curgă de la data constituirii Curții în conformitate cu dispoziția tranzitorie anterioară, când Legile, dispozițiile, rezoluțiile sau actele care sunt sursa recursului sau conflictului sunt anterioare acelei date și nu și-au epuizat efectele.

Doi. Atât timp cât dispozițiile articolului cincizeci și trei, doi, din Constituție nu sunt dezvoltate pentru a configura procedura judiciară pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale, se consideră că acea cale judiciară prealabilă depunerii recursului pentru apărare este cea contencios administrativă sau cea configurată în Secțiunea a II-a a Legii șaiszeci și doi/o mie nouă sute șaptezeci și opt, din douăzeci și șase decembrie, privind apărarea jurisdicțională a drepturilor fundamentale, scop în care domeniul de aplicare a acestei legi se consideră extins la toate drepturile și libertățile menționate în articolul cincizeci și trei, doi, din Constituție.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

A treia.

Unu. Tragerile la sorti la care se face referire în a noua dispoziție tranzitorie din Constituție se vor desfășura cu patru luni înainte de data la care se împlinesc trei, respectiv șase ani de la data numirii inițiale a Magistraților Curții Constituționale.

Doi. Limitarea stabilită la articolul șaisprezece, doi, din prezenta Lege un se aplică Magistraților Curții care vor fi eliberați din funcție, în virtutea prevederilor dispoziției a noua tranzitorii din Constituție, la trei ani de la numire.

A patra.

Guvernul va aproba creditele necesare pentru funcționarea Curții Constituționale până când aceasta va dispune de buget propriu.

A cincea.

În cazul Navarrei, și cu excepția situației în care, în conformitate cu a patra dispoziție tranzitorie a Constituției, aceasta își exercită dreptul de a adera la Consiliul General Basc sau la regimul autonom basc care îl înlocuiește, legitimitatea de a formula conflictele prevăzute la articolul doi, unu, c) și de a promova recursul de neconstituționalitate pe care articolul treizeci și doi o conferă organelor Comunităților Autonome, se consideră ca fiind conferită Consiliului și Parlamentului Regional al Navarrei.

DISPOZIȚII ADIȚIONALE

Prima.

1. Numărul avocaților selectați prin concursul-examen menționat la articolul 97.1 nu poate fi mai mare de 16.

2. Schema de personal a Curții Constituționale poate fi modificată numai prin Legea Bugetului General al Statului.

A doua.

Unu. Curtea își va întocmi bugetul, care va figura ca un capitol în cadrul Bugetului General al Statului.

Doi. Secretarul general, asistat de personal tehnic, va asuma întocmirea, execuția și lichidarea bugetului.

A treia.

1. Referirile la provinciile cuprinse în această Lege se consideră a fi făcute la insulele din Comunitățile Autonome ale Insulelor Baleare și Canare.

2. Pe lângă subiecții autorizați în conformitate cu articolul 75 ter.1, vor fi, de asemenea, autorizate conform legilor și prevederilor normative cu rang de Lege ale Comunității Autonome Canare, trei consilii municipale, și ale Comunității Autonome a Insulelor Baleare, două Consilii Insulare, chiar dacă în ambele cazuri nu se atinge procentul de populație impus în această prevedere.

A patra.

1. Conflictele de competență care pot apărea între instituțiile Comunității Autonome a Țării Bascilor și cele din Teritoriile Istorice ale acesteia sunt reglementate de dispozițiile articolului 39 din Statutul de Autonomie al acestei Comunități.

2. În cadrul Comunității Autonome a Țării Bascilor, pe lângă subiecții autorizați în conformitate cu articolul 75 ter.1, vor fi autorizate, de asemenea, în sensul conflictelor reglementate la articolul 75 bis din prezenta Lege, Adunările Generale respective și Consiliile Regionale ale fiecărui Teritoriu Istoric, atunci când domeniul de aplicare a legii afectează în mod direct această Comunitate Autonomă.

MONITORUL OFICIAL AL STATULUI

A cincea.

1. Curtea Constituțională se va ocupa de judecarea recursurilor formulate împotriva Reglementărilor Regionale fiscale ale Teritoriilor Álava, Guipúzcoa și Vizcaya, emise în exercițiul competențelor exclusive garantate de prima dispoziție adițională din Constituție și recunoscute în articolul 41.2. a) din Statutul de Autonomie a Țării Bascilor (Legea organică 31/1979, din 18 decembrie).

Curtea Constituțională va soluționa și problemele sesizate cu caracter preliminar de către organele jurisdicționale cu privire la valabilitatea dispozițiilor sus-menționate, atunci când de acest aspect depinde soluționarea litigiului principal.

Parametrul de valabilitate al Normelor Regionale judecate se adaptează la prevederile articolului douăzeci și opt din prezenta Lege.

2. Sesizarea și efectele sale, legitimitatea, procedura și judecarea recursurilor și a chestiunilor menționate la alineatul anterior sunt reglementate de dispozițiile Titlului II al prezentei Legi pentru recursuri și, respectiv, probleme de neconstituționalitate.

Procedurile reglementate la articolele 34 și 37 vor fi considerate ca având corespondent în Adunările Generale și Consiliile Regionale respective.

În procedurile recursurilor și ale problemelor reglementate în această dispoziție adițională se vor aplica regulile de conferire a competenței Plenului și Camerelor, potrivit articolelor zece și unsprezece din această Lege.

3. Normele Statului cu rang de Lege pot duce la apariția unor conflicte în apărarea autonomiei regionale a Teritoriilor Istorice ale Comunității Autonome a Țării Bascilor, garantată prin Constituție și prin Statut.

Au dreptul să promoveze aceste conflicte Consiliile Regionale și Adunările Generale ale Teritoriilor Istorice Álava, Bizkaia și Gipuzkoa, printr-un acord adoptat în acest scop.

Conflictele menționate vor fi procesate și soluționate în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 63 și următoarele din prezenta Lege.

Prin urmare,

Ordon tuturor spaniolilor, persoane fizice și autorități, să respecte și să vegheze la respectarea prezentei Legi Organice.

Data în Madrid la trei octombrie o mie nouă sute șaptezeci și nouă.

REGELE JUAN CARLOS

Președintele Guvernului,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ.

INFORMAȚII CONEXE

- A se vedea Hotărârea TC 118/2016 din 23 iunie care declară neconstituționalitatea art.1 din Legea Organică 1/2010, din 19 februarie. [Ref. BOE-A-2010-2739](#), care a adăugat dispoziția adițională 5, cu condiția să fie interpretată în termenii fundamentului juridic 3 d). [Ref. BOE-A-2016-7295](#).

Acest text consolidat nu are valoare juridică.
Mai multe informații la info@boe.es